

ฉบับที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๔๒๕๒

ครั้งที่ ๓๒/๒๔๘๔ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันอังคารที่ ๓๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๔

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

เมื่อสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภา ฯ ได้
กล่าวเปิดประชุม และเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม
สภา ฯ ครั้งที่ ๑/๒๔๘๔ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม
ครั้งที่ ๑

ประธานสภา ฯ อนุญาตให้สมาชิกสภา ฯ ตั้งกระทู้ถามรัฐบาล
ได้ตามลำดับ คือ

๑. นายเดือน พงษ์ไธยาน (พระนคร) ตั้งกระทู้ถามว่า
๑. ได้ทราบรัฐบาลดำริจะเลิกอาชีพชั้ชรดจักรยาน ๓ ดั๊จริง
หรือไม่ ๒. ถ้าจริง เพราะเหตุใด

ขุนสมาหารหิตะคดี รัฐมนตรี ตอบว่า ในเรื่องอาชีพชั้ชรด
จักรยาน ๓ ดั๊รัฐบาลยังไม่ดำริเลิก แต่จะได้แก้ไขปรับปรุงวาง
ระเบียบให้รัดกุมเหมาะสมแก่ความเจริญของท้องถิ่นยิ่งขึ้น

๒. นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) ตั้งกระทู้ถามว่า ด้วยปรากฏว่า ห้องซึ่งสำหรับกักขังบรรดาผู้ต้องหาในคดีอาญาตามที่ทำการตำรวจภูธรซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัด และอำเภอต่าง ๆ โดยทั่ว ๆ ไปนั้น ไม่ถูกต้องกับลักษณะและอนามัย และโดยฉะเพาะอย่างยิ่งห้องขังที่ทำการตำรวจภูธรที่จังหวัด และที่ทำการตำรวจตามอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรีทุกแห่งไม่สะอาดพอ ทั้งยังคับแคบมากอีกด้วยผู้ต้องขังถึงกับต้องยัดเยียดเสียดเสียดถึงกันจนนั่งนอนไม่ได้ตามปกติ อันทำให้ผู้ต้องขังเสียสุขภาพและอนามัย ขอลถามว่ารัฐบาลทราบหรือไม่ และจะจัดการแก้ไขอย่างไร

ขุนสมาหารหิตะคดี รัฐมนตรี ตอบว่า ห้องขังตามสถานีตำรวจ ได้ดำเนินการดัดแปลงแก้ไขหรือสร้างขึ้นให้ถูกต้องตามลักษณะและอนามัยอยู่แล้ว เช่น เดิมไม่มีมุ้งและไม่ยอมให้ใช้มุ้ง ก็ได้จัดทำมุ้งถาดขึ้นแทน ถ้าเป็นสถานที่สร้างขึ้นใหม่และสามารถจะทำส่วนที่ใครก็ได้ก็จัดทำให้มีส่วนชนิดนั้นขึ้น ฉะเพาะสถานีตำรวจในจังหวัดสุพรรณบุรี สอบถามเจ้าหน้าที่แล้ว ได้ความว่ากำลังให้จัดทำมุ้งถาดอยู่ในส่วนความสะอาดนั้น ก็ได้มีขยบงคับและกวดขันให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติเป็นประจำ แต่ในส่วนที่ว่างคับแคบนั้น อันที่จริงไม่คับแคบ เพราะเป็นขนาดเดียวกับจังหวัดอื่น ๆ ถ้าจะเบื่อบ้างบางขณะ ก็เห็นจะเป็นในเมื่อจับผู้ต้องขังมากผิดปกติ

แต่ถึงกระนั้นก็ดี ทางแก้ก็หาใช่เรื่องขยายห้องขัง ควรเป็นเรื่อง
ผ่อนผันและขยายการขังให้เหมาะสม คือว่า ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่
ร้ายแรงและตัวผู้ต้องหาเป็นผู้ที่พอไว้วางใจได้ว่าจะไม่หลบหนี ก็อาจ
ควบคุมไว้นอกห้องขัง ถ้าเป็นเรื่องร้ายแรง ก็อาจฝากเรือนจำได้

๓. พต. ต. พระยาอมรวิดิยสังเรศ (ถ้าปาง) ตั้งกระทู้ถามว่า
ด้วยตั้งแต่วางระเบียบให้มีคุปองยางมาช้านานแล้ว ก็มีข่าวเรื่อง
ผู้ร้ายลักคุปองยางและมีคุปองยางเถื่อนเกิดขึ้นเนื่อง ๆ โดยเหตุนี้ขอ
ทราบว่ามีรัฐบาลมีนโยบายที่จะป้องกันการทุจริตเหล่านี้โดยกวดขัน
ประการใดบ้าง

พต. อ. ต. พระเวชยันตรังสดฤษฏี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรราชการตอบว่า การป้องกันการลักคุปองยางนั้น ทางการได้
วางระเบียบไว้อย่างกวดขัน เช่นในต่างจังหวัดก็ให้เจ้าหน้าที่นำคุปอง
ยางไปฝากเก็บที่สถานีตำรวจประจำอำเภอท้องที่ เมื่อได้วางระเบียบ
นี้แล้ว การลักคุปองยางไม่ปรากฏขึ้นอีกเลย ส่วนการป้องกันการลัก
นี้ทางการก็ได้พิจารณาดำเนินการ ด้วยความระมัดระวังโดยจัดพิมพ์
คุปองยางที่ โรงพิมพ์กรมแผนที่ ซึ่งอยู่ในวงราชการ และมีการควบคุม
คุมดี กับได้เบียดลดราคาคุปองทุกระยะ ๖ เดือน ซึ่งทำให้ผู้ทุจริต
มีโอกาสรำคาญได้ยาก นอกจากนี้ได้วางระเบียบกำชับให้เจ้าหน้าที่
ทำการตรวจสอดคุปองยางที่มีผู้นามาขออนุญาตส่งยางออกไปนอก

ประเทศโดยรอบขอบ เพื่อป้องกันมิให้น้ำคูปองปลอมหรือคูปองที่
ใช้แล้วมาใช้ได้

๔. ค. ตงวน พะยุงพงส์ (ปราจีนบุรี) ตั้งกระทู้ถามว่า ถนนจาก
ตำบลศรีมหาโพธิ์ ถึงตำบลโคกขี้บในท้องที่อำเภอศรีมหาโพธิ์
จังหวัดปราจีนบุรี ได้ทำมาหลายปีแล้ว บัดนี้ได้ทอดทิ้งไม่จัดการ
สร้าง ทำให้ถนนบางตอนที่ทำแล้วชำรุดทรุดโทรมไปมาก ขอทราบว่าถนน
ที่กล่าวนี้จะทอดทิ้งหรือจะทำต่อไป เมื่อใด

พ.ต. หดวง โกวทอภยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ตอบว่า ถนนจากตำบลศรีมหาโพธิ์ถึงตำบลโคกขี้บนี้ ทางกรมจะ
จัดทำต่อไปตามกำลังเงินที่จะแบ่งไปให้จังหวัดจัดทำได้จากเงินบำรุง
ท้องที่ตามประมวลรัษฎากร และเมื่อเห็นว่าทางเดินนี้มีความสำคัญ
ต่อท้องถิ่น ซึ่งอยู่ในอันดับที่จะส่งเสริมการสร้างเช่นสายสำคัญอื่น ๆ
ทั้งก็ได้บูรณะตอนที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ก่อนอยู่แล้วเพื่อให้ใช้ได้

๕. นายหิน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) ตั้งกระทู้ถามว่า
๑. ที่ดินที่ตัดถนนจากอยุธยาไปจันทเขยนั้น ชาวอยุธยาได้บุกรุกให้โดย
รัฐบาลมิได้เสียค่าตอบแทนทั้งนี้ต้องมี ออกหมายบังคับ รัฐบาลมี
นโยบายที่จะแสดงความขอบคุณราษฎร และโอบน้อมให้อย่างไรบ้าง
หรือไม่ ๒. ถนนสายนี้งานดินเสร็จแล้ววันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๓
มาจนบัดนี้ครบรอบปีพอดี ไม่เห็นทางการดำเนินการก่อสร้างต่อไป

อย่างไร เพราะเหตุใดจึงไม่ทำต่อไป ๓. ตั้งแต่ตั้งมือก่อสร้างมาจนเสร็จงานดินสิ้นเงินค่าก่อสร้างทั้งหมดเท่าใด เงินที่จ่ายไปกับงานที่ได้พอเหมาะสมควรกันตามกฎหมายเกณฑ์ของการก่อสร้าง ถนนที่คำนวณไว้แล้วคุ้มหรือไม่ ๔. เป็นความจริงหรือไม่ เงินค่าทำถนนสายนี้จ่ายไปมากเกินกว่างานและมีแต่ใบสำคัญแสดง แต่ผลของงานไม่ได้โดย

พ.ศ. ทดวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ตอบว่า ๓. ที่ดินตัดถนนสายอำเภอวังน้อย-อยุธยา นั้น ชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้อุทิศให้ โดยมีได้ร้องขอค่าตอบแทนซึ่งมีข้อได้ออกกฎหมายบังคับ รัฐบาลมีนโยบายที่จะแสดงความขอบคุณราษฎรและโฆษณา แต่ยังมีได้จัดการให้เสร็จไปเพราะขัดข้องอยู่ ๒ ราย คือรายที่ ๑ ที่ดินของพระยาสุรเกษตร โสงถน รายที่ ๒ ของพระสโมสรวรณสาร ๒. ทางสายนี้เท่าที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ทำงานดินถมคันทางไว้แล้ว ปรากฏว่าระดับหลังทางยังต่ำอยู่ไม่ปลอดภัยจากระดับน้ำมาก ฉะนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องเริ่มดินอีก ก่อนที่จะทำการถมดินบดทับเป็นทางถาวรได้ ส่วนสะพานที่ได้สร้างไว้แล้วนั้นยังไม่ต้องตามมาตรฐาน ไม่นั่นคงพอจะรับรถหนักเกินกว่า ๕ ตันได้ โดยปลอดภัย ทางสายนี้กับต้นจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มอบมาให้กรมทางดำเนินการก่อสร้างต่อไปแล้ว แต่ในพ.ศ. ๒๕๑๕ นี้ ไม่มั่งบประมาณตั้งไว้สำหรับดำเนินการให้แล้ว

เล่ม ๕๘ หน้า ๔๒๕๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๕

เสร็จ กรมทางกำลังพิจารณาขอเปลี่ยนแปลงการโอนเงินทุนก่อสร้าง
ทางตามโครงการจากบางลำภูมาส่งเสริมถ้าไม่ขัดข้องก็จะได้ดำเนิน
การก่อสร้างต่อไป และจะพยายามส่งเสริมให้ใช้การจราจรได้โดย
เร็ว ๓. ตั้งแต่ลงมือก่อสร้างทางสายนี้ ได้เงินเป็นค่าตั้งของ
เครื่องมือ เครื่องใช้ ค่างานดิน สะพานและท่อน้ำ รวมเป็นเงิน
๒๒๐,๗๐๓.๐๐ บาท ตามจำนวนเงินที่ได้ใช้จ่ายไปนี้ เป็นการ
ใกล้เคียงกับกฎเกณฑ์ของงานสร้างทางซึ่งได้คำนวณประมาณไว้แต่
เดิมแล้ว ๔. ข้อนี้ได้สอบถามไปยังจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้ว
จังหวัดชี้แจงมาว่าไม่เป็นความจริงดังถาม เพราะการจ่ายเงิน
กีด ในการวัดดินกีด จังหวัดได้ตั้งกรรมการขึ้น ๓ นาย และตัว
กรรมการนั้น เพื่อให้เป็นความบริสุทธิ์ ได้ตั้งเปลี่ยนตัวเสมอๆ
การจ่ายเงินก็จ่ายค่อนหน้าคณะกรรมการ และบรรดากรรมการผู้
ทำงานคณะกรรมการมีหน้าที่ควบคุมการจ่ายเงินเป็นค่างานที่ได้จัดทำ
ไปแต่ละถึงประเภทเป็นตอนๆ เมื่อได้พิจารณาเห็นผลงานปรากฏ
ถูกต้องแล้วจึงยอมจ่าย ตามคำถามที่ว่ามิแต่ใบสำคัญแสดง แต่ผล
งานไม่ได้เดยนั้นหาเป็นความจริงไม่ เพราะผลปรากฏเป็นประจักษ์
พยานอยู่ คือ ตัวถนนและสะพาน จากจังหวัดน้อย-อยุธยา หิน
เครื่องมือ เครื่องใช้ ซึ่งเวลานรยกนครก็สามารรถเดินได้ในเมื่อฝนไม่
ชุก ทั้งนี้ เพราะยังทำงานถมหินไม่เสร็จ

๖. นายเฉลา เคาตานนท์ (ตราด) ตั้งกระทู้ถามว่า ด้วยตามที่เทศบาลเมืองหาดายแห่งใต้ ขอเงินเพื่อทำกิจการอันเป็นสาธารณูปโภค เช่นสร้างตลาด ประปาและไฟฟ้า มีเทศบาลเมืองตราดเป็นต้นได้ส่งโครงการมาให้กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว แต่เป็นเพราะเหตุใดจึงกู้เงินจากคลังไม่ได้ และอยากทราบว่าจะเมื่อใดเทศบาลแห่งนั้นจะได้รับเงินกู้ไปดำเนินการได้

ขุนสุมหากรहितะคดี รัฐมนตรี ตอบว่า ในบรรดาเทศบาลหาดายแห่ง รวมทั้งเทศบาลเมืองตราด ก็ยังมีได้รับกู้ ภาษีเป็นเพราะกู้เงินจากกระทรวงการคลังไม่ได้ แต่เป็นเพราะเทศบาลแห่งนั้นประมาณการมาในอดีตมาก่อนเกิดสงครามในยุโรป บัต้นี้ราคาค่าสิ่งของเปลี่ยนแปลงไปมาก กระทรวงมหาดไทยจึงได้ขยับไปให้เทศบาลพิจารณาเด้นขอขึ้นใหม่

๗. ร.ท. อุต นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) ตั้งกระทู้ถามว่า ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ว่าจะส่งเสริมการขนส่งทางบกและปรับปรุงค่าระวางรถไฟนั้นเป็นที่ยึดกันโดยทั่วไป บัต้นี้ปรากฏว่าได้มีการส่งเสริมการขนส่งและการปรับปรุงค่าระวางรถไฟในภาคกลาง เช่นมีจังหวัดราชบุรี อยุธยา และสระบุรี เป็นต้น โดย

มีตัวไปแตะกดับ. ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า เมื่อใดจะตั้งเสริมการขนส่งโดยปรับปรุงค่าระวางรถไฟภาคอีสานให้มีตัวไปแตะกดับเช่นภาคกลางบ้าง

พ.ต. หดวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ตอบว่า อันการขนส่งโดยทางรถไฟนั้น กรมรถไฟมีนโยบายที่จะปรับปรุงตั้งเสริมอยู่เสมอโดยทั่วไปตลอดทุกสาย ไม่ใช่เฉพาะในการภาคใดภาคหนึ่งหรือเขตใดเขตหนึ่ง สำหรับค่าโดยสารนั้น กรมรถไฟก็ได้ลดหน่วยอัตราลงแล้วโดยทั่วไปเป็นลำดับมา จะยกเป็นหนักคั้นนัยให้เห็นง่าย ๆ เช่นค่าโดยสารจากกรุงเทพฯ ถึงสุรินทร์
เมื่อก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ ชั้นที่ ๑. ๒๔.๗๐ บาท ชั้นที่ ๒. ๑๔.๘๐ บาท ชั้นที่ ๓. ๘.๘๐ บาท หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๗ ชั้นที่ ๑. ๒๐.๐๐ บาท ชั้นที่ ๒. ๑๒.๐๐ บาท ชั้นที่ ๓. ๘.๐๐ บาท นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๑ มา ชั้นที่ ๑. ๑๘.๒๐ บาท ชั้นที่ ๒ ๑๐.๗๐ บาท ชั้นที่ ๓. ๗.๒๕ บาท ในฐานะที่กรมรถไฟเป็นรัฐพาณิชย์มีหน้าที่หารายได้ให้แก่รัฐจากการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า ฉะนั้น การจะลดอัตราได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำต้องคำนึงหลายสถาน อาทิ เช่นคำนึงถึงความสามารถของผู้โดยสารที่จะเสียค่าโดยสารได้ คำนึงถึงสถานะการณ์ในทางเศรษฐกิจ และในการกำเนิดของการ

ขนส่งอื่น ๆ ที่จะมีขึ้นด้วยประกอบกัน การที่กรมรถไฟมีตัวไปแตะ
กดบี จากที่หนึ่งถึงที่หนึ่งนั้น ก็เพื่อเป็นการล่อใจและจูงใจให้มีผู้
โดยสารเดินทางมากขึ้นกว่าปกติ เพราะฉะนั้นไม่ว่าในที่ใดในเขตต์
ทางรถไฟ ถ้ากรมรถไฟเห็นเหมาะสมว่าเมื่อมีตัวไปแตะกดบีจะ
เพิ่มพูนรายได้สัมความมุ่งหมายแล้วไซ้ร้ ย่อมจะจัดการทันที แม้
ถึงในภาคอีสานก็อยู่ในความดำริเหมือนกัน แต่จะเป็นจากที่ใด
ถึงที่ใดนั้นจะต้องรอพิจารณาดูให้ถ่วงถัก่อน

๘. ร.ท. อู๊ด นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) ตั้งกระทู้ถามว่า
รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ว่า จะบำรุงอาชีพการค้าของพดเมือง
โดยวิธีหาตลาดสินค้าไทยภายนอกประเทศ ดังได้มีการขนส่งทาง
น้ำให้สะดวกยิ่งขึ้น บัดนี้ปรากฏว่าการส่งสินค้าไปขายต่างประเทศไม่
ได้รับความสะดวก ก่อให้เกิดความลำบาก ไม่มีเรือบรรทุกสินค้าได้ส่วนสัมพันธ์พอ
กับปริมาณสินค้าในประเทศได้เพียงพอ และถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้จัด
ตั้งบริษัทเดินเรือทะเลจากัดขึ้นแล้วก็ตาม จำนวนเรือที่จะบรรทุกสินค้า
ก็ยังคงขาดแคลนอยู่ และในที่สุดผลร้ายก็ก่อกดบีไปตกอยู่กับราษฎร
โดยที่ราษฎรไม่สามารรถจะขายแรงงานหรือสิ่งที่ประคิษฐ์ได้ ฉะเพาะ
อย่างยิ่งในสถานการณ์เศรษฐกิจของโลกปัจจุบันกำลังอยู่ในระยะคัมภัน
ขึ้นบ่งจนและผู้คเคื่องเบบที่สุด ขอเรียนถามว่า รัฐบาลมีนโยบาย
จะแก้ไขช่วยเหลือราษฎร โดยให้มี การบรรทุกสินค้าระหว่าง ประเทศ

ไทยเรากับต่างประเทศให้มี ผล สัมพันธ์กับ ปริมาณสินค้าใน ประเทศ
ได้อย่างไร

พ.ศ. ทดวง โทวิทอภย์วงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ตอบว่า ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ว่า จะส่งเสริมการขนส่ง
ทางน้ำนั้น รัฐบาลก็ได้ริเริ่มจัดทำไปแล้ว ท่านจะเห็นบริษัทเดินเรือ
ซึ่งเป็นของชาวไทยได้ตั้งใหม่แล้ว ๓ บริษัท มีทั้งเรือเดินตามลำน้ำ
ภายในประเทศ เรือเดินชายฝั่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทใหม่
คือ เรือเดินทะเลเล็กของบริษัทไทยเดินเรือทะเลจำกัด อันการขาด
แคลนเรือเดินทะเลในขณะโลกปัจจุบันนี้ ไม่ใช่เหตุเกิดขึ้น เฉพาะ
ประเทศเรา ย่อมมีอยู่ทั่วโลก เพราะเรือบรรทุกสินค้าได้ถูกทำลาย
เสียหายลงมาก ๆ นอกจากนั้นแล้ว เรือของชาติต่างตัวของหลาย
ประเทศได้ถูกควบคุมจำกัดไม่ให้ไปใช้ในการพาณิชย์ เรือจึงขาด
แคลน รัฐบาลได้เห็นความจำเป็น จึงได้ให้บริษัทไทยเดินเรือทะเล
จำกัดจัดซื้อและจัดเช่าเพิ่มเติมอยู่เสมอแล้ว

ส่วนกระทู้ถามของนายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) เรื่อง
ขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และเรื่องการศึกษาภาคบังคับ ของ
นายแก้ว สิงห์นครินทร์ (พิจิตร) เรื่องนำเขาระดิงปัง ของนาย
ฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) เรื่องหนองน้ำสาธารณะ และ
ของ ม.ถ. ศ้อยชุ่มสาย (ประจวบคีรีขันธ์) เรื่องออกกฎหมายยก

ฉบับที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๔๒๖๒

มติที่ประชุมโรงเรียนนี้ ผู้ตั้งกะทู้ไม่มาประชุม ประธานสภาฯ จึง
สั่งให้เลื่อนการตอบไป

ประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดหางานให้ครูโรงเรียน
พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล ซึ่งกำลังพิจารณาค้างอยู่ ต่อที่
ประชุม

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ไปให้คณะกรรมการวิสามัญซึ่งได้ตั้งขึ้นมีจำนวน ๓๓ นาย ตั้งมี
รายนามต่อไปนี้

๑. พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย

๒. ชุนด์มาหาร หิตะคดี รัฐมนตรี

๓. นายเดือน บุนนาค สมาชิกประเภทที่ ๒

๔. หลวงประทีปศักดิ์हरณ์

๕. น.อ. หลวงดำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงยุติธรรม

๖. นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ สมาชิกประเภทที่ ๓ (อุปด
ราชธานี)

๗. พต.ต. พระจรรยาเดชาพิทักษ์ สมาชิกประเภทที่ ๒

๘. นายเชมชาติ บุญรัตพันธ์ สมาชิกประเภทที่ ๓ (ร้อยเอ็ด)
๙. นายชิต เวชประสิทธิ์ สมาชิกประเภทที่ ๓ (ภูเก็ต)
๑๐. นายเชียร วิบุตากร สมาชิกประเภทที่ ๓ (สงขลา)
๑๑. นายเดือน พงษ์ไธถน สมาชิกประเภทที่ ๓ (พระนคร)

กำหนดแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติค้ำนาและคูนา พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ต่อที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับ มาตราจนจบร่าง และได้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นเสนอคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เพื่อดงนามออกประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติพิกัตอัตราค่าภาคหลวงดิบ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๑๕ ของรัฐบาลต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แสดงถึงความประสงค์ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อวางหลักเกณฑ์การคำนวณเรียกเก็บค่าภาคหลวงดิบสำหรับดิบที่ถลุงแล้ว และให้ใช้ได้ทั่วประเทศ

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไปให้คณะกรรมการ

วินิจฉัย ซึ่งได้ตั้งชนม์จำนวน ๕ นายพิจารณา ตั้งมีรายนามต่อไปนี้

๑. พล. ต. พระประจันปัจฉิม สมาชิกประเภทที่ ๒
๒. นายเต็มศักดิ์ อินทรปาน
๓. ร.อ. ชุนพิพัฒน์ธรรการ สมาชิกประเภทที่ ๒
๔. นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ สมาชิกประเภทที่ ๑ (นครศรี-
ธรรมราช)

๕. นายบุญจักษ์ ถิมคิดา สมาชิกประเภทที่ ๑ (ระนอง)

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประชาชนต่าง ๆ เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาในทางหลวงประชาธิปไตย ตอน
รัชนาท-นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างหลักกิโลเมตรที่
๓๓๓.๗๐๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๓๓๔.๘๕๓ พุทธศักราช ๒๔๘๔
ของรัฐบาลต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แสดงความประสงค์ในการเสนอ ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มีใจความสำคัญว่า เพื่อเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ในการสร้าง
สะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาใน ทางหลวงสายประชาธิปไตย ตอน
รัชนาท-นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

ที่ประชุมได้ลงมติรับ หลักการแห่งร่าง พระราชบัญญัติ ฉบับนี้
และลงมติให้ ส่งร่าง พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไปให้คณะกรรมการ
สามัญ ชุดที่ ๒ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน

เล่ม ๕๗ หน้า ๔๒๖๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๗๔

ต่อจากนี้ได้มีการประชุมลับในเรื่อง ญัตติขอรับความเห็นในการ
แต่งตั้ง กรรมการ ข้าราชการ พลเรือน ผู้ทรงคุณวุฒิของ รัฐบาล
ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติให้ความเห็นชอบตามที่รัฐบาลเสนอ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ทองเปลว ชลภูมิ

รักษาการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๓/๒๔๗๔ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๔

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

เมื่อสัปดาห์มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภา ฯ ได้
กล่าวเปิดประชุม และแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า เนื่องด้วยวันที่ ๒๐
กันยายน ศกนี้ เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษา ประธานสภาผู้แทน
ราษฎรจะได้ส่งโทรเลขไปถวายพระพรในนามของสภาผู้แทนราษฎร
เช่นที่เคยปฏิบัติมา

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภา ฯ อนุญาตให้สัปดาห์สภา ฯ ดังกะทันหัน รัฐบาลได้
ตามลำดับ คือ